

Als Alice in Wonderland dwalen door kunst

Rajko Disseldorp

AMSTERDAM

Niet kijken naar kunst, maar onderdeel van de kunst zijn. Dat is het doel van Bonno van Doorn (38) en Arthur Stokvis (34) met hun expositie *No cover image* in Arti et Amicitiae.

“Op een tentoonstelling zie je normaal gesproken een foto met daarnaast een tekst, die je moet lezen,” zegt Bonno van Doorn. “Dat is een heel passieve ervaring van kunst bekijken. Wij hebben een *Alice in Wonderland*-ervaring proberen te creëren.” Hoe? Volgens Van Doorn door alle kunst in één ruimte door, over en langs elkaar te exposeren. “Daardoor wordt de expositie één geheel. Je moet je als bezoeker onderdeel van de kunst voelen. Je kijkt niet naar het schilderij; je staat in het schilderij.”

Niet de gemakkelijkste

Van Doorn en Stokvis hebben andere kunstenaars, uit onder andere Hamburg en Parijs, uitgenodigd: Stephan Jäschke, Laurent Proux, Tillmann Terbuyken, Marjolijn de Wit en Thijs Rhijnsburger. Het was belangrijk de juiste kunstenaars bij elkaar te brengen, volgens Van Doorn heeft dat met vertrouwen te maken. “Kunstenaars zijn niet de gemakkelijkste mensen: ze willen hun eigen stukje grond of muur en vooral niet te dicht bij het werk van een ander. Maar omdat we nu alle kunst door elkaar exposeren, moet je elkaars kunst wel waarderen en elkaar daarin vertrouwen.”

Volgens Van Doorn noemen alle deelnemende kunstenaars zichzelf schilder, terwijl ze eigenlijk nooit de daarvoor geschikte materialen gebruiken.

Twee weken lang werkten ze in de expositieruimte samen om er één geheel van te maken. Van Doorn had behoefte aan nog meer experimenten.

Er kwam ook een boek.

Estafette van papier

“Dat boek – dat ook de titel *No cover image* heeft – was eigenlijk niet de bedoeling. Het was een boek met lege vellen papier en elke kunstenaar kreeg het boek in handen, moest er schilderijen aan toevoegen en het doorsturen naar de volgende kunstenaar. Daardoor werd het een heel autonoom boek, eigenlijk een estafette van papier. Aan het eind zagen we al het werk terug in één boek en kregen we nog meer inzicht in elkaars wereld.”

En ja, ook het maken van het boek draaide uiteindelijk om vertrouwen. “Toen het boek rondging, zeiden we: ‘Je mag er alles mee doen, maar wel met respect.’ Ik heb gewoon gemerkt dat het heel fijn is als je vertrouwen krijgt, daar word je vrij van. Kunstenaars kunnen soms moeilijk zijn, een egodingetje. Maar door de vrije manier waarop de expositie en het boek tot stand zijn gekomen, kom je toch dicht bij de kunstenaar. Dat heeft zelfs mij verbaasd.”

No cover image, Arti et Amicitiae, t/m 14/5.

Alle kunst is in één ruimte door, over en langs elkaar geëxposeerd.

